TOIMITTAJA HALUTAAN

Henkilö, joka kykenee kunnollisesti toimittamaan yleisiä uutisia etupäässä englanninkielisten uutislähteitten mukaan, saa paikan Toverissa. Hakijan tulee olla selvillä Amerikan työväenliikkeen eri vaiheista ja kyetä hoitamaan tehtävänsä siten kuin työväenliikkeen edustajalta vaaditaan. Hakemukset ja palkkavaatimukset ovat lähetettävät ennen elokuun kymmenettä päivää, ja paikka täytetään niin pian kun kunnollisia hakijoita ilmenee.

Toverin johtokunta.

---

ma, että Venäjän kansa olisi saavuttanut vapautensa yksistään tsaarin kukistamisella. Vast'ikään vapautetut tyhmeliinit laukkaavat kuin lammaslauma porvarilliselta taholta uhkaavan vastavallankumouksen alta; vastavallankumous on pistävä nuo miljoonat tietämättömät haaveilijat nykyaikaisen riiston valjaisiin, joissa he tulevat pysymään ja astumaan tahdissa koko kapitalistisen mailman yhtä tylsä-äiyisten köyhälistöveljiensä kanssa, kunnes valkenee aika — kenties tuhannen vuosisadan kuluttua — että kaikkien maiden työläisille on karttunut riittävästi älliä päähän ymmärtääkseen olevansa orjia ja toimiakseen kahleittensa katkomiseksi.

"Nykyajan köyhälistö ei tiedä muusta paremmasta tehtävästä kuin työnetsinnästä; ainoastaan kaikkein etevimmät ja kapinallisimmat valoisimpina hetkinään uskaltavat vaikeroida sen mukamas "palkan" vähyyttä minkä luulevat saavansa.

"Tapellakaan eivät osaa, paitsi isäntiensä ajamina. Ryssien, samaten kuin täällä lännen mantereella asuvain orjien suhtaantuminen nykyiseen sotaan on siitä liiankin selvänä todistuksena.

"He eivät koskaan ajattele mitään niin "mieletöntä" kuin ryhtyä taistelemaan omin päinsä ja omaksi edukseen. Yhtä vähän kuin he voivat ajatella työntekoa muuten kuin isäntiensä hyväksi, yhtä vähän he kykenevät ajattelemaan mitään tappelun hanketta muuten kuin isäntäinsä puolesta ja heidän komennuksellaan. Tämä pitää paikkansa koko maailman ja jokaisen eri maan työläisiin nähden."

KURJUUS KREIKASSA.

Eräs ruotsalainen sairaanhoitajatar, joka viimeiset kolme vuotta on tolminut Kreikassa, on tukholmalaisen Dagblad-lehden kirjeenvaihtajalle kertonut kokemuksistaan siellä. "Olin Kreikassa kahden edellisen sodan aikana, mutta silloin vallinnut kurjuus oli lastenleikkiä nykyiseen kurjuuteen verraten. Silloin oli edes jotain syötävää, mutta nyt ei ole mitään. Kuinka huonosti asiat ovat, selviää siitä, että kuningattaren sairaala, jossa työskentelin, kaikista kuningattaren ponnistuksista huolimatta, ja huolimatta siitä että se on itämaitten parhaimman sairashuoneen maineessa, niin että sinne tuli potilaita aina Konstantinonopolista ja Aleksandriasta saakka, joutui sulkemaan puolet huoneistansa, kun ei ollut antaa ruokaa kaikille sairaille. Että me sairaanhoitajattaret semmoisissa oloissa usein menimme levolle nälkäisinä, on itsestään ymmärrettävää".

Ja Kreikka ei silloin vielä edes ollut sodassa. "Pienten kansojen vapauden puolesta" taistelevat liittolaisvallat niinä aikoina vasta taivuttelivat Kreikkaa sotaan yhtymään ystävällisellä saarto-"suojeluksellaan"

KUKA MAKSAA TUPLAJUULAISTEN SAPUSKAT?

Vaikeasti ratkaistava pulma on muodostumassa North Yakimassa, Wash., vangittujen 38 i. w. w.-läisen syönnöksien maksamisesta. Heidät oli vanginnut Oregonin miliisin luutnantti Stevens, ties' millä valtuudella, ja jättänyt ne sheriffin vartioitaviksi kauntin putkaan. Mutta koska miehet eivät olleet sheriffin toimesta vangitut, kieltäytyi kauntikomitea suorittamasta heidän ruokalaskuaan, käskien sheriffin lähettää laskunsa liittohallituksen marsalkalle. Tämä viranomainen puolestaan palautti takaisin niin laskut kuin vangitsemiskäskyt, ilmottaen ettei hänellä ole mitään tekemistä koko asiassa.

Sheriffi kuitenkin on luvannut edelleen toimittaa vangeille purtavaa, luottaen siihen, "että Yhdysvaltain hallitus kyllä on selvillä teoistaan ja että joku viimelopuksi tulee maksamaan laskut."

Mutta "Yhdysvaltain hallitus" — tässä tapauksessa luutnantti Stevens — on matkustanut Portlandiin neuvottelemaan esimiestensä kanssa eikä ole vielä siltä matkaltaan palannut. Vasta hänen palattuaan saadaan selville, kenenkä vankeja nuo miehet oikeastaan ovat, että tiedettäisiin, kuka joutuu maksamaan heidän elatuksestaan.

Vaikeus nähtävästi johtuu siitä, ettei miehiä voida syyttää mistään rikoksesta. Sahapatruunat ovat vain ylimalkaan katsoneet edullisemmaksi pitää heitä lukkojen takana kuin antaa olla vapaalla jalalla. Nuo 38 i. w. w.-läistä ovat siis sahapatruunain yksityisvankeja. Mutta kun sahapatruunat eivät vielä ole ehtineet järjestää erikoista valtiota ominevankiloineen, käyttävät he näitä nykyisiä yleiskapitalistisia valtioelimiä yksityisetujensa ajamiseen ja siitä johtuvain laskujensa suorittamiseen. Naapurivaltion miliisi tekee heille paimenkoiran palvelusta.

SUOMEN KANSAN USKONNOLLISUUS.

näyttää siellä vanhassa maassa olevan vain historiallinen muisto. Niinpä käyttää porvarillinen lehti, Tampereen Sanomat, jo tällaista kieltä:

"Lakia halveksiva kirkkoherra on eräässä lähipitäjässä. Kuuluu nim. monella muotoa moitiskelleen elintarvelakia ja mananneen sanan voimalla niitä, jotka hänen viljastaan osallisiksi pääsevät. 'Polttakoon se velli karrelle heidän kurkkunsa'! on pappi noitunut, kokonaan unohtaen, mitä hän itsekin pyhänä saarnaa laista ja esivallasta."

Vähemmän outoa on, mitä sosialistisen Kansan Lehden eräs kirjoittaja

histen kuunteli, mutta vasemmisto ja lehterit osottivat kättentaputuksin suosiotaan."

Sitähän se epäilemättä oli. Sellaista lausuntoa ei ole minkään maan "pääministeri" ennen tainnut antaa.

Herraslehdet puhuvat vallitsevasta anarkiasta. Eivät tunnusta että se ei ole anarkiaa vaan vallankumousta. Herrat **huomaavat** sen vallankumoukseksi, mutta pelastaakseen mitä pelastettavissa on, **puhuvat** anarkiasta.

Kun sotilaat ovat työtaisteluissa lakanneet olemasta vallanpitäjien hurttia ja paikoin selittäneet, että työväestön vaatimuksiin on suostuttava, taikka — — —, niin ulvahtaa koko mailman herraslehdistö raivoissaan. Työläisetkinkö saavat tukea sotilailta. Eivät voi tunnustaa, että uniformu ei kädenkäänteessä muuta miestä hurtaksi, värsinkaan kun sille on selitetty taistelun kansanvaltaisuudesta ja kansalaisten oikeuksista olevan kysymyksessä.

Herraskaisten mielestä menettää sotilas heti arvonsa kun se lakkaa toimimasta luokkavallan aseena työväestöä vastaan ja osottaa oireita toimia yhteishyvän eteen, työväestön vaatimuksien takaamiseksi.

Ne saksalaisten avustusrahat.

Täkäläiset lehdet puhuvat puhumasta päästyäänkin, miten se sittekin on Saksan hallitus, joka rahastaa täkäläisiä lakkoja. Ja sellaisen isänmaanvaaran valalta usuttavat valtiovaltaa lakkolaisten kimppuun. Ne puhuvat johtajista, joita muka pitäisi viedä kivimurtimoille, mutta ne tarkottavat kaikkein vähimmän johtajia. Ne näyttävät luottavan siihen että kun paimenta lyödään niin laumakin hajaantuu.

Tässä tapauksessa herrat ovat tämän johdosta lausuu. Hän kirjottaa:

Lukija odottaa nyt allekirjoittaneen liittävän tähän perään kansantaloudellismoraalisen selvityksen siitä, keneltäkö ne on riistetty ne papin hinkaloon kootut viljat. Edelleen tuimia sanoja mustatakista, joka kiroaa nälkäisten suuhun joutuvan viljan. Ja lopuksi letkauksen porvarien "laillisuudesta."

Sitä en nyt kumminkaan tee. Minun mielessäni tekee ilkeinkin pappi aina huvittavan vaikutuksen. Tuo isomahainen, sikiämiskykyinen, tekopyhä seurakunnan syöttiläs, kömpelö, itara, tyhmänsekainen taivaan valtakunnan lähettiläs tekee aina hyvästi koomillisen vaikutuksen, niin että kun sen ryöstömies tulee kimppuuni taikka muuten suutun tuohon loisolioon, joka vie perheeni leivästä osan, en voi olla itsekseni hymyilemättä prelaatin kuvaa ajatellessani. Me suomalaiset olemme niin hyväsydämisiä; me siedämme vuodesta vuoteen torakoita ja pappeja.

Tästäkään papista en kirjota tämän pahemmin. Kuvittelen vain mielessäni, kuinka se kansliassaan kuumana kesäpäivänä paitahihasillaan läähättää ja valuttaa hikeä kuin sika pahnassaan, ja voimattomana päästelee pulleista, punakoista, sileistä poskistaan sadatuksia sosialistien päälle.

✣

Sama uskonnollisen mielialan puute esiintyy jo eduskunnassakin. Eikä pahimmin eduskunnan vasemmistossa, vaan oikeistossa. Samana iltana, jolloin eduskunnan porvarilliset äänestivät yli vaalien pienen uudistuslain — osuustoimintalain muutosehdotuksen — hyväksyivät he jumalanpilkkaamista koskevien rangaistusten poistamisen. — "Tästä näkyy," sanoi heille sosialistiedustaja Airola, "että te heitätte kyllä jumalan pulaan, mutta taloudellisista eduistanne te ette luovu." — — Niinkuin se onkin.

"HERRA SIUNATKOON HUONEEN, JOSSA PERUNAT KEITETÄÄN KUORINEEN."

Tällaisella otsakkeella varustettu ilmotus on ollut muutamissa New Yorkin suurissa lehdissä puolen sivun alalla, sellaisen hyväntekeväisyysseuran kuin Amerikan Pankkimiesten yhdistyksen kustannuksella.

Ilmotuksen hengestä ja sisällyksestä päättäen näyttää yhdistys olevan siinä ajatuksessa, että se suorittaa osansa "kansallisesta palveluksesta" täten rukoilemalla Herran siunausta niille, jotka keittävät perunat nahkoineen; surkeilematta ja reilusti uhraa Pankkimiesten yhdistys isänmaan alttarille ne kaillit maksut mitä suuret porvarilliset lehdet noista ilmotuksista nylkevät.

Tuollainen omaa etua tarkottamaton alttius, tuollainen jalo uhrautuminen "kansanvallan" asialle varmaan innostuttaa tähtilipun varjossa taistelevia, samalla kun se on omansa aiheuttamaan pelon ja kauhun väristyksiä pitkin vihollistemme selkäpiitä.

MIKSI ELINTARPEITTEN HINNAT EIVÄT ALENE ENGLANNISSAKAAN.

Amerikassa ei niiden alentamista ole tarkotettukaan — valtion säännöstelyn tarkotuksena täällä on pysyttää hinnat ainakin nykyisessä korkeudessaan, jos niitä milloin ei voida siitään korottaa. Huonosti on minkään rajahintojen pitäminen onnistunut Saksassakin, vaikka siellä on ollut voimassa edes se hyvä tapa, että elintarveministerit on aina erotettu sitä myöten kuin ovat joutuneet kiinni keinottelusta omaan pussiinsa.

Mutta miksi ei Englannissa, tuossa nuhteettoman ulkomuodon ankarassa maassa, ei esim. liha n hinta yhtään alene, vaikka sanomalehdissä on julkisesti todennettu, että Austraaliasta tuotu liha ei kaikkine kuljetuskustannuksineen Englannin satamakaupunkeihin tule maksamaan täyttä 14 senttiä paunalta. Sitä myydään nyt 40-45 sentillä pauna eli noin kolmenkertaisella hinnalla.

Mistä syystä?

Tässä tapauksessa on syy ehkä helpommin selvillesaatavissa kuin joissakin muissa tapauksissa.

Suurbritannian elintarpeitten säännöstelyministerinä istuu maan suurin ja rikkain kivihiiliporho "loordi" (ensimäisessä polvessa) Rhondda.

Glasgowin sosialistilehden toimitukselle on joku valpas avustaja lähettänyt "Mitchelson, Ltd." nimellä kulkevan liikkeen kiertokirjeen, jonka otsikon alle oli kumileimasimella lyöty: "Omistajat: A. Mitchelson, korkea-arv. loordi Rhondda, John Hambly." Kirjeessä kehotetaan sijottamaan rahoja tähän yhtiöön, joka v. 1915 jakoi varsinaisille osakkailleen 15 pros. ynnä sen lisäksi 50 pros. hyväntekijäistä karttuneista voittovaroista. Edelleen kerrotaan, että v. 1916 voitto nousee noin 100,000 puntaan (yhtiön pääoma oli 116,393 puntaa) ja että mainitun vuoden voittoa vastaan oli jo jaettu 25 pros., joka ei ole tuloveron alainen. Kiertokirjeessä nyt tarjotaan vielä myytäväksi 300 kpl. varsinaista osaketta 1 punnasta kappaleelta.

Yksi tämän liikkeen omistajista istuu nyt elintarveministerinä, jonka tehtäviin otaksutaan kuuluvan elintarvekeinottelun ehkäiseminen ja siitä mahdollisesti johtuvain voittojen verottaminen valtion hyväksi. Tuon yhtiön voitot johtuvat juuri elintarpeista, sillä mainitussa kiertokirjeessä nimenomaan sanotaan: "Tuotteet käytetään jokapäiväisten elintarpeitten, kuten margariinin, saippuan jne. valmistukseen." — Mies, joka toisella kädellään vetelee 100,000 punnan vuosivoittoja 116,000 punnan pääomasta ja keinottelee ne voitot verovapaiksi, sama mies toisella kädellään pitää keinottelutovereitaan aisoissa, "säännöstelee!"

Siitä on jo aikaa, kun tämä skandaali paljastettiin, mutta arvon "loordi" istuu elintarpeitten säännöstelijänä järkähtämättä kuin Jyrinpäivä. Hän tietää tehtävänsä. Welssiläisenä ja harvinaisen ovelana liikemiehenä hän on Suurbritannian nykyisen welssiläisen itsevaltiaan, pääministerin Lloyd Georgen, erikoinen

ollenkaan yhteisiä etuja Saksan porvariston kanssa, mutta niillä Wall-kadun korppikotkilla on, jotka ovat syylliset sotaan.

Missä syy lieneekään, mutta tämän maan työväestö ei ole ostanut ollenkaan osakkeita asetehtaisiin, eikä muutenkaan osannut aikanaan katsoa eteensä. Se ei yleensä omista niitä osakkeita, joiden sotavoitot ovat niin suuria.

Ne osakkeet ovat saksalaisten, amerikalaisten, englantilaisten, ranskalaisten, venäläisten, italialaisten jne. kaiken mailman raha- ja teollisuusporhojen käsissä ja niillä on syytä toimia yhteisestikin; — yhteiset edut näet velvottavat.

Antaa sellaisten olojen edelleen jatkua kuin lännen teollisuudessa yleisesti vallitsevat, on sama kuin jättää reikiä pantsariteräkseen ja sitte syyttää saksalaisia siitä, että ne ammuskelevat niistä torpeedonsa sisälle. Itsehän "me" olemme vastuunalaisia teollisuusoloistamme — ja reijällisistä pantsarilevyistämme. Korjatkaa ne hyvät herrat, ja saksalaisilta loppuu mahdollisuus käyttää täkäläisiä oloja hyväkseen, — jos nimittäin siinä olisi perää, että ne niitä käyttävät, kuten väitetään.

Herrat voisivat noin vain piruuttaan, ihan agitaattorien ja saksalaisten kiusalla antaa nyt sen kahdeksan tunnin työpäivän ja vaikkapa viiden dollarin alimman palkan. Parempaa kostoa ei voisi valmistaa ainakaan agitaattoreille.

Mutta lähettää agitaattorit kivimurtimolle, ja silläkin ratkeaa pulma.

Tuskin niinkään. Vaikkapa nyt onkin esillä kysymys rautabetoonin ottamisesta käytäntöön laivanrakennusaineenakin, niin sittekin on kyseenalaista, jos koko puutavarateollisuustyöväestö sentään niin vain voidaan sijoittaa jonnekin Kelly Butten kivimurtimolle. Taitaisi siitä puutavarasta tulla puute silloinkin, vaikkapa "työt" olisivatkin käynnissä.

Sitäpaitsi herraslehdethän selittävät agitaattorien olevan sellaisia jotka eivät ole koskaan tehneet työtä. Saattavat olla, mutta entäs ne jotka ovat lakossa?

Tuskinpa ne ovat lokassa, jotka eivät ole tehneetkään työtä. Ja ellei lakkolaisia onnistuta saamaan työhön, niin mitäpä niistä muutamasta ulkopuolisesta agitaattorista. Saavat olla työssä tai työttömänä, kunhan täkäläinen puutavarateollisuustyöväestö vain käsittää sen, että se ei mene työhön ennen kuin kahdeksan tunnin työpäivä on myönnetty, niin mitkään kivimurtimot eivät auta. Kivimurtimotyö tuottaa sangen vähän voittoja, puutavaraliikenne sitävastoin enemmän ja **siksi se pitäisikin saada käyntiin.**

Mutta kun sitä eivät ole agitaattorit pitäneet tähänkään saakka kävnnissä, niin tarvitaan sinne takasin se sama känsäkouralauma, joka sieltä viime viikkojen kuluessa on kävellyt pois, katselemaan herrojen meiningeitä täällä avaralla mailmalla.

Tavattomia syömäreitä.

Vielä muuan juttu, joka täkäläisten herraslehtien mielestä näyttää niinikään "kansalliselta vaaralta" tänä kansallisten vaarojen aikana. Selittävät Europan pikkuvaltojen, kuten Sveitsin, Tanskan, Hollannin, Ruotsin, Norjan ja Espanjan kansojen tulleen tavattoman suursyömäriksi viimeisten parin vuoden ajalla.

Kun "meiltä" vietiin niihin maihin vuoden 1914 kuluessa 117,000,000 dollarin arvosta tavaraa, niin se riitti silloin, mutta vuoden 1915 kuluessa söivät jo 254,000,000 dollarin arvosta ja olisivat syöneet kai enemmänkin, jos niillä olisi ollut rahaa millä ostaa. Seuraavana vuonna, 1916, saivat itsestään irti hiukan enemmän rahaa, joten ostivat 236,000,000 dollarin arvosta tavaraa, ja edelleen vaatisivat lisää. Ennen sotaa eivät ostaneet kuin noin 70,000,000 dollarin arvosta.

Täkäläiset lehdet ovat selittävinään, että yllämainitut maat ovat kuluttaneet tai sallineet kuluttaa osan täältä ostamastaan tavaramäärästä Saksaan, joka sen avulla on kyennyt jatkamaan sotaa ja kykenee edelleenkin.

Käsittämätöntä johdonmukaisuutta. Pari päivää sitte kertoivat lehdet osakkeiden hintojen pörssissä laskeneen, kun joku oli kuullut huhuttavan, että Saksa olisi harkitsemassa rauhan ehtoja. Rahamailman lehdet riensivät heti selittämään, että sellaisissa huhuissa ei ole perää. Saksa ei ole vielä läheskään hävinnyt, joten vielä voi pelata sotaosakkeille ja tehdä rahaa hurjasti.

Rauhanajatus on kauhein mitä pörssiruhtinaille saattaa tulla mieleen. Jos sota loppuisi, niin kukistuisi lukematon määrä rahalaitoksia. Useasta sotamiljoneerista tulisi keppikerjäläinen.

Agitaattoreilla ei ole mitään menetettävänä sodan loppuessa, eikä koko työväen luokalla, mutta pörssiruhtinalla on, kuten rauhan huhujen vaikutus osakemarkkinoilla osottaa. Kenen siis saattaa epäillä toimivan sodan jatkumiseksi?

Mene ja tiedä.

Kenenkä voitto?

Raitiotieläisten lakon päätyttyä riensivät Seattlen lehdet ylistämään sovintolautakunnan työtä sentään niin vain voidaan sijoittaa jonnekin Kelly Butten kivimurtimolle. Taitaisi siitä puutavarasta tulla puute silloinkin, vaikkapa "työt" olisivatkin käynnissä.

Sitäpaitsi herraslehdethän selittävät agitaattorien olevan sellaisia jotka eivät ole koskaan tehneet työtä. Saattavat olla, mutta entäs ne jotka ovat lakossa?

Tuskinpa ne ovat lokassa, jotka eivät ole tehneetkään työtä. Ja ellei lakkolaisia onnistuta saamaan työhön, niin mitäpä niistä muutamasta ulkopuolisesta agitaattorista. Saavat olla työssä tai työttömänä, kunhan täkäläinen puutavarateollisuustyöväestö vain käsittää sen, että se ei mene työhön ennen kuin kahdeksan tunnin työpäivä on myönnetty, niin mitkään kivimurtimot eivät auta. Kivimurtimotyö tuottaa sangen vähän voittoja, puutavaraliikenne sitävastoin enemmän ja **siksi se pitäisikin saada käyntiin.**

Mutta kun sitä eivät ole agitaattorit pitäneet tähänkään saakka kävnnissä, niin tarvitaan sinne takasin se sama känsäkouralauma, joka sieltä viime viikkojen kuluessa on kävellyt pois, katselemaan herrojen meiningeitä täällä avaralla mailmalla.

Tavattomia syömäreitä.

Vielä muuan juttu, joka täkäläisten herraslehtien mielestä näyttää niinikään "kansalliselta vaaralta" tänä kansallisten vaarojen aikana. Selittävät Europan pikkuvaltojen, kuten Sveitsin, Tanskan, Hollannin, Ruotsin, Norjan ja Espanjan kansojen tulleen tavattoman suursyömäriksi viimeisten parin vuoden ajalla.

Kun "meiltä" vietiin niihin maihin vuoden 1914 kuluessa 117,000,000 dollarin arvosta tavaraa, niin se riitti silloin, mutta vuoden 1915 kuluessa söivät jo 254,000,000 dollarin arvosta ja olisivat syöneet kai enemmänkin, jos niillä olisi ollut rahaa millä ostaa. Seuraavana vuonna, 1916, saivat itsestään irti hiukan enemmän rahaa, joten ostivat 236,000,000 dollarin arvosta tavaraa, ja edelleen vaatisivat lisää. Ennen sotaa eivät ostaneet kuin noin 70,000,000 dollarin arvosta.

Täkäläiset lehdet ovat selittävinään, että yllämainitut maat ovat kuluttaneet tai sallineet kuluttaa osan täältä ostamastaan tavaramäärästä Saksaan, joka sen avulla on kyennyt jatkamaan sotaa ja kykenee edelleenkin.

Käsittämätöntä johdonmukaisuutta. Pari päivää sitte kertoivat lehdet osakkeiden hintojen pörssissä laskeneen, kun joku oli kuullut huhuttavan, että Saksa olisi harkitsemassa rauhan ehtoja. Rahamailman lehdet riensivät heti selittämään, että sellaisissa huhuissa ei ole perää. Saksa ei ole vielä läheskään hävinnyt, joten vielä voi pelata sotaosakkeille ja tehdä rahaa hurjasti.

Rauhanajatus on kauhein mitä pörssiruhtinaille saattaa tulla mieleen. Jos sota loppuisi, niin kukistuisi lukematon määrä rahalaitoksia. Useasta sotamiljoneerista tulisi keppikerjäläinen.

Agitaattoreilla ei ole mitään menetettävänä sodan loppuessa, eikä koko työväen luokalla, mutta pörssiruhtinalla on, kuten rauhan huhujen vaikutus osakemarkkinoilla osottaa. Kenen siis saattaa epäillä toimivan sodan jatkumiseksi?

Mene ja tiedä.

Kenenkä voitto?

Raitiotieläisten lakon päätyttyä riensivät Seattlen lehdet ylistämään sovintolautakunnan työtä, josta tulee voitto "kummallekin puolelle". Se onkin se "kummankinpuolinen" voitto, joka herraslehtiä miellyttää, sillä siinä on aina se etu, että se tapahtuu säännöllisesti toisen puolen kustannuksella ja se toinen puoli on lakkolaisten puoli. Mitä hyvänsä työnantajat voivat laskea voitokseen neuvotteluissa, sen saavat lakkolaiset laskea tappiokseen.

Mutta kauppa on kauppa, eikä sitä voida tehdä ilman neuvotteluja, paitsi milloin toinen tai toinen puoli ehdottomasti määrää ehdot joilla se tapahtuu.

Raitiotieläiset saivat oikeuden järjestyä, mutta Stone & Webster yhtiölle jäi oikeus jahdata pois järiestyneet työläiset ja asettaa järjestymättömiä tilalle. Ja sen se tuleekin tekemään, elleivät miehet valvo etujaan ja aseta esteitä sellaiselle menettelylle jo heti alussa.

N. s. avonainen työmaa on useassa tapauksessa sulettu unionisteille, elleivät he ole kyllin voimakkaita ajaakseen oikeuksiaan. Herraslehdet ylistävät ävointa työmaata juuri siksi että ne vihaavat järjestynyttä työväestöä shakaalisielunsa kaikella voimalla.

Raitiotieläisten voitto ei ollut täydellinen, mutta voiton ne sittekin saivat. Saivat oikeuden järjestyä ja kuulua kansallisjärjestöönsä. Ja jos miehissä on miestä kylliksi, eivätkä antaudu heti politikoitsijain talutusnuoriin, niin seuraavalla kertaa voivat saada läpitse senkin vaatimuksen, että heillä on oikeus pakottaa jokainen työläinen kuulumaan järjestöön tai hakemaan työtä muualta.

Neuvotteluista ei useinkaan ole työläisille edullisia tuloksia, mutta niihin on silloin pakko antautua kun eivät voimat riitä muuten mitään saamaan. — Juhan-Kustaa.

SANOMALEHTIÄ KATSELLESSA

Kumousliikkeen käyttövoima Suomessa.

Suomen herraskaisten keskuudessa taitaa tuntua nykyisin kuten vanhan virsikirjan mukaan syntisten keskuudessa tuomiopäivän aattona. Entiset pahat teot aina lukemattomiin sukupolviin saakka taaksepäin kangastelevat näköpiirissä kun ei ole enää olemassa sitä synkkää taantumuksen sumukkoa, johon ne tähän saakka kätkeytyivät.

Uudet voimat, kauan salassa kyteneet ja kiusatut voimat ovat viimeinkin päässeet pinnalle edes hetkiseksi ja niiden vaikutus antaa herroille sen esimaun jota he nyt tuntevat.

Ja mitkä ovat ne uudet voimat?

"Ne piiskan sivallukset, jotka läimähytettiin Laukon mailla ja ne tunnottomat torpparihäädöt, jotka pantiin toimeen täällä, ovat näinä päivinä olleet esillä vaikuttamassa. Ne joukot, jotka silloin saivat lyöntejä Laukon mailla, eivät ole niitä unohtaneet ja ne eivät tule sallimaan sitä toista kertaa."

Ne piiskan sivallukset!

Eivät tulleet herrat ajatelleeksi silloin kun tallimestari Caloniuksen lähettivät Laukon mailla, että se oli vallankumousliikkeen siementen sirottelua. Nyt se siemen on enemmän kuin orastanut. Se on jo laihona ja sen hedelmät sangen karvaita Suomen herraskaisille.

Kun "pääministeri" Tokoi antoi edellämainitun lausunnon eduskunnassa pitämässään puheessa, kertovat Suomen lehdet että

"Se oli puhetta, jota oikeisto korvat punaisina ja kiukusta si-

Mitä The Rand
School of Social Science
SANOO

'Natsaretin Kirvesmiehestä?'

—Luettuaan ne ristiriitaiset arvostelut, joita lehdissämme on "Natsaretin Kirvesmiehestä" julkaistu, päätti tämän ilmotuksen laatija ottaa selville mitä Rand School — oppilaitos, jonka auktoriteetti on yleisesti tunnustettu — tästä kirjasta sanoo. Se sanoo —

"Natsaretin Kirvesmies" on erittäin hyvä kirja uskontokysymyksen tutkijalle."

—Näin Rand School. Kannattaa siis kirjaan tutustua.
—Tämä lähes 400 sivua käsittävä loistokansiin sidottu uutuus maksaa vaan $1.50, ja voidaan tilata allaolevalla tilauslipulla.

?

TOVERIN KIRJAKAUPPA, Box 99, Astoria, Ore.

Lähettäkää minulle heti.....kpl. kirjaa "NATSARETIN KIRVESMIES". Mukana seuraa maksuksi $.....

NIMI.....

OSOTE.....

Järjestömme asioita

SANNA KANNASTON MATKAOHJELMA ELOKUULLA.

S. S. Järjestön luennoitsija Sanna Kannasto puhuu

Portlandissa elokuun 9 ja 10 p:nä.
Marshfieldissä 12 ja 13 p:nä, ja mahdollisesti seuraavanakin, riippuen siitä, milloin sieltä lähtee laiva Eurekaan, Cal.

Eurekassa puhuu Kannasto tultuaan sinne Marshfieldistä elok. 1 4p:n aikana lähtevällä laivalla. Californian s. s. osastojen valtiokomitea järjestää matkan valtionsa suomalaisasutuksille.

A. MÄKI, piirisihteeri.

LÄNSIPIIRIN PIIRIKOMITEALLE.

Hannan s. s. osasto heinäk. 29 p:nä pitämässään kokouksessa päätti yhtyä Bingham'in, Utah, s. s. osaston tekemään vastalauseeseen, että länsipiirin piirikomitea purkaisi heti päätöksensä, jossa sanottu komitea on määrännyt kurssit pidettäväksi kolmessa valtiossa, nim. Wash., Ore. ja Calif., ja muuttamaan tai tekemään päätöksen siihen suuntaan että yhdet kurssit tulisi pidettäväksi näissä vuoristovaltioissa, vaikka esim. Wyomingissa, joten olisi parempi tilaisuus edelläsanottujen valtioitten s. s. osastoille ottaa osaa kursseihin.

Hanna, Wyo., heinäk. 29 p. 1917.
K:tta J. A. WAISANEN
(kirjeenvaihtaja).
(Leima)

CANADAN S. S. JÄRJESTÖN ASIOITA

KUSTI KOPILAN MATKAOHJELMA.

Canadan s. s. järjestön puhujan Kusti Kopilan matkaohjelma:

Elokuulla:
Nolalu 8—9 p.
Nepigon 11—12 p.
Schreiber 13—14 p.
Sault Ste Marie 16—17—18 p.
Worthington 19—20 p.
Riemula 21—22 p.
Koitto 23 p.
Vermillion River 24—25 p.
Green Hill 26—27 p.
Mond 28—29 p.
North Star 30—31 p.

Syyskuulla:
Creighton 1—2 p.
Copper Cliff 3—4 p.
Carson 5—6 p.
Sudbury 7 p.
Levak 8—9 p.
Copper Cliff 11 p.
South Porcupine 13—14 p.
Timmins 15—16 p.
Cobalt 17—18—19 p.
St. Catharines 21—22 p.
Toronto 23—24 p.

Osastot, ottakaa huomioonne teille määrätyt päivät ja pitäkää huoli puhetilaisuuksien järjestämisestä ja hyvin ilmottamisesta.

Uusinta kirjallisuutta puhetilaisuuksissa saatavana, joista samoin kuin lehtitilauksistakin lankeaa prosentti Canadan s. s. järjestölle.—K. K.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

Olswang and Arensberg
NAHKA-TUKKUKAUPPA
Kenkävälineitä, kenkäkoneita ja kenkäkauppatarpeita
118 Occidental Avenue, Seattle, Wash.

ENSILUOKAN
KAUPPATAVARAA
yleinen hinta ja hyvä palvelus on meidän motto. Tulkaa katsomaan, huomaatte sen todeksi
Union Pacific Coal Co.
HANNA WYO